

שבת שבת



עם הראש ישיבה שליט"א

יהי לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליזן 36

פרשת קורח

כ"ח סיון

שנת ה'תשפ"ג



בהודיה להשם יתברך שזכיתי לאכול אצל הראש ישיבה שליט"א בסעודת ליל שבת קודש פרשת אחרי קדושים.

כשהגעתי כבר ישבו כולם מסביב לשולחן עם מפה לבנה מפוארת ועל זה הפמוטים הנהדרים, באמצע השלחן היה אגרטל עם הדסים, ועל יד מקום הראש ישיבה היו השני חלות מכוסות עם כיסוי לחלות, וגם הרוטב עגבניות היה כבר על השולחן בצלחות יפפיות מזכוכית.

שרואת הזמירות והראש ישיבה הריח את ההדסים והעביר אותם לכל הנוכחים. והראש ישיבה שאל: מי יודע מה רבינו אומר, מה מקבלים כשמריחים הדסים? והילדים ענו שרבינו אומר בספר המידות, אם מריחים הדסים זוכים לבנים תלמידי חכמים.

הראש ישיבה סיפר שהשבוע ביום שישי הוא דיבר בבית החינוך אל המורות ההולכות עם מטפחת. והראש ישיבה דיבר שם מהיופי והגדלות של ללכת בלבוש עדין, ועל לבישת מטפחות. והראש ישיבה התבטא 'דיברתי שם דברים שאני לא יכול לדבר על זה ברבים'.

והראש ישיבה סיפר שכך גם היה אצל האדמו"ר מסטמאר לפני מלחמת העולם השנייה בעיר סטמאר, שהוא לא היה יכול לדבר ברבים על לבישת מטפחות. בעיר סטמאר היו שתי בתי כנסת, אחד היה הבית הכנסת הגדול של העיר, והשני היה המניין של האדמו"ר מסטמאר עם התלמידים והחסידים שלו. בליל יום כיפור לפני כל נדרי היה

הולך האדמו"ר מסטמאר לבית הכנסת הגדול והוא היה בוכה שם ומבקש

שיורידו את השיער וילבשו פאה, וכשהוא היה בבית הכנסת שלו, במניין שלו, שם היה מדבר שיורידו את הפאה וילבשו מטפחת.

בבית הכנסת הגדול הוא לא היה יכול לדבר על לבישת מטפחות, הם לא יכלו עדיין לשמוע את זה, ולהם הוא היה צריך לדבר קודם על הורדת השיער, על כיסוי השיער, אבל במניין שלו, שם הוא היה יכול לומר את מה שהוא באמת רוצה לומר.

והראש ישיבה סיפר שכשהוא היה בציון של הדברי חיים הקדוש זכותו יגן עלינו, הוא ביקש מאוד מהשם יתברך שכל הנשים של הקהילה יורידו את השיער. והראש ישיבה אמר: "אחרי הנסיעה כתבתי מכתב מפורט של כל הנסיעה, אבל את זה לא יכולתי לפרט במכתב - כי שם ביקשתי הרבה מהשם יתברך שכל התלמידות של בית פיגא ילכו עם מטפחות, ושכולם ילכו בלבוש כמו שהרב מצאנו רצה".

באמצע דיבר אחד הילדים עם השני והראש ישיבה אמר לו בקפידה, כשאבא מדבר שותקים.

והראש ישיבה שאל מי ירים השבוע את הגביע? הייתה שם בבית אצל הראש ישיבה אורחת ילדה קטנה שלאמא שלה נולדה תינוק, ואחד מהילדים הקטנים של הראש ישיבה אמר: שאולי האורחת תרים את הגביע. והראש ישיבה אמר שבנות לא מרימות את הגביע. והיופי של בת היא שהיא

והראש ישיבה סיפר

שבשהוא היה בציון

של הדברי חיים, הוא

ביקש מאוד מהשם

יתברך שכל הנשים

של הקהילה יורידו את

השיער. והראש ישיבה

אמר: "אחרי הנסיעה

כתבתי מכתב מפורט

של כל הנסיעה, כי שם

ביקשתי הרבה מהשם

יתברך שכל התלמידות

של בית פינא ילכו עם

מטפחות, ושכולם ילכו

בלבוש כמו שהרב

מצאנו רצה".

”

באמצע שהראש ישיבה סיפר את זה התהפך צלחת סלט עגבניות על ידי אחד הילדים, זה גם נשפך על הריצפה, אבל זה לא פגע באווירה שנשארה שמחה, הראש ישיבה ניקה את זה והמשיך בסיפור.

אחד הילדים שאל: "מי היה צדיק יותר גדול רבי ישעילע מקערסטיר זכותו יגן עלינו, או מוהרא"ש זכותו יגן עלינו?" והראש ישיבה אמר שזה דבר מכוער למדוד צדיקים, כל הצדיקים הם גדולים מאוד.

הילדים רצו לדעת מתי חי רבי ישעילע מקערסטיר, לפני מלחמת העולם השניה או אחר כך? והראש ישיבה אמר להם שר' ישעילע חי בתקופת מלחמת העולם הראשונה, ונכנסו בשיחה אודות מלחמת העולם השנייה, והראש ישיבה סיפר לילדים את מה שעשו הגויים הגרמנים עם הסבים והסבתות שלנו, והראש ישיבה פנה לבתו רחל לאה: כשאת תהיה גדולה לא תרצי

ללכת לבושה כמו הגויים, אל תמרחי את הציפורניים כמו הגויים, כי הגויים רק רוצים להרוג אותנו. אחרי הדגים החמיא הראש ישיבה לאשתו שהאוכל היה טעים מאוד, והראש ישיבה פינה את צלחות הדגים.

בסעודה אכל שם בחור שבא מארץ ישראל, הראש ישיבה שוחח אתו וגם שאל אותו איזה סוג דגים אוכלים אצלם בבית, דגים חמים או קרים, והראש ישיבה סיפר לילדים שבארץ ישראל יש

צנועה. והראש ישיבה אמר שהשבוע ירים את הגביע החתן הבר מצוה נחמן נתן נרו יאיר.

הראש ישיבה עשה קידוש, וחילק לכולם מיץ ענבים, והראש ישיבה קרא לכל הילדים לבוא לכיור כדי ליטול ידיים, והאורחת גם נעמדה בתור כדי שהראש ישיבה יטול את ידה, והראש ישיבה אמר לה שאבא שלה יטול לה את הידיים (אבא שלה גם אכל שם).

אחרי שנטל הראש ישיבה את הידיים של הילדים הוא נטל את ידיו ובירך המוציא על הלחם משנה, ואחר כך בירכו גם כל הילדים הנשואים והאורחים על הלחם משנה, והראש ישיבה חתך את החלה וחילק לכולם. הראש ישיבה פנה לילדים הגדולים שילכו להביא את הדגים כדי שאמא לא תצטרך לקום מהשולחן. והראש ישיבה שלח לכל האורחים סלט עגבניות, וכל הזמן דאג הראש ישיבה שיהיה לאורחים מספיק חלה ושכולם יאכלו.

הראש ישיבה אמר לילדים שהשבוע היה היארצייט של ר' ישעילע מקערסטיר זכותו יגן

עלינו, ששם היה תמיד מספיק אוכל לכל האורחים שבאו. כי למשל אם היה שם שק עם עשר לחמניות, ובאו מאה אורחים, בכל זאת היה מספיק לחמניות לכל האנשים, כי כשהכניסו את היד לשק היו מוציאים עוד ועוד לחמניות לכולם. או אם היה שם סיר עם בשר ותפוחי אדמה שהיה מספיק לכמה אנשים, היו מוציאים מהסיר אוכל למאות אנשים וזה לא נגמר.

אנשים שאוכלים בשבת דגים חמים שהתבשל ברוטב עגבניות.

והראש ישיבה אמר, דבר אחד יש בארץ ישראל יותר מכאן, שם יש הרבה יותר תמימות. אבל עוד דבר שיש יותר בארץ ישראל, יש שם יותר טומאה. יכול להיות שהיות שיש שם הרבה קדושה ולכן היצר הרע מתגבר יותר וממילא יש שם יותר טומאה.

הראש ישיבה אמר לאחד הילדים להביא סודה, ואחר כך ביקש מאחד הילדים שיביאו את הכוס של אמא, והראש ישיבה שלח לאשתו מיץ ענבים עם סודה.

והראש ישיבה סיפר סיפור: שפעם בא יהודי עשיר לרבינו ואמר לו שהוא עשה הרבה עבירות והוא רוצה לחזור בתשובה, ורבינו אמר לו שיעשה לעצמו כל יום סעודה גדולה. ורבינו הסביר למה הוא הורה לו לעשות כך, כי הוא עשיר ואם הוא יצום ויגיע אליו עני לבקש צדקה, הוא לא יתן לו הרבה כסף, כי הוא יחשוב שאפשר לחיות עם קצת אוכל, כי אתה רואה שאני צם ולא אוכל. אבל אם הוא יעשה כל יום סעודה גדולה, ועני יבוא אליו לבקש צדקה הוא יתן לו הרבה כסף.

הראש ישיבה התחיל בזמירות והגישו את המרק והיה בתוכו גזר, (באידיש גזר = מייער, ומאיר = מייער) והראש ישיבה שאל את הילדים בצחוק, מייער זה אוכל או שם פרטי?

הראש ישיבה סיפר שהשבוע נתן אברך לראש ישיבה מליון דולר, היה לו בית בפלורידה והוא מכר את זה ונתן את הכסף לישיבה, והראש ישיבה אמר שיבנו מהכסף הזה בנין חדש לתלמוד תורה

הגישו את הבשר הקוגל והפתיתים, ומלפפון חמוץ, והראש ישיבה ביקש שיביאו גם קצת כבד.

באמצע נשמעו נקישות בדלת של בחור שרצה לבוא לבאטע {לזיץ}, והראש ישיבה אמר שיגידו לבחור שהיום לא תתקיים באטע. אבל אשתו של

הראש ישיבה בקשה שכן יכניסו אותו, אז הראש ישיבה אמר: אדרבה, ושלח את הילד שיכניס אותו.

הראש ישיבה קיבל אותו עם חיוך גדול, ושאל אותו איפה הוא אכל, ושוחח אתו. הראש ישיבה סיפר לילדים שהאבא של הבחור בא מתימן, והראש ישיבה סיפר להם את הסיפור איך חסידי סטמאר חטפו קבוצת ילדים שהציונים כבר רצו לקחת אותם לארץ ישראל והם הביאו אותם לאמריקה, וחילקו אותם בין משפחות חרדיות בקרית יואל.

הכניסו את הלפתן, והראש ישיבה שלח את אחד הילדים להביא קרחונים, הראש ישיבה לקח שני קרחונים והכניס אותם בשטריימל, ולקח עוד שני קרחונים בשתי הידיים וכך הוא רקד ושר עם הילדים, והיה מאוד שמח! והראש ישיבה הכריז: עכשיו הולכים לחלק קרחון לכל מי שיספר סיפור מתפילה, ילד אחד סיפר סיפור מתפילה ואחר כך כבר חילק הראש ישיבה קרחונים לכל הילדים.

סיימו לשיר זמירות והראש ישיבה שלח את אחד הילדים הגדולים שיביא מים אחרונים. הילד מילא את הכלי עם מים אחרונים ונתן את זה לידי התינוק יחזקאל שיביא את זה לשולחן, כמובן שנשפך מזה לאורך כל הדרך... והראש ישיבה שאל אותו: למה נתת לו לסחוב את זה? מה חשבת? והראש ישיבה אמר לו לנקות איפה שהתרטב.

בירכו ברכת המזון ואחר כך הכניסו כל סוגי השוקולדים הטעימים, והראש ישיבה אמר לילדים שכל אחד יכול לקחת שני שוקולדים לכבוד שבת קודש.

הראש ישיבה סיפר לילדים: שפעם אחת הלך רבי יוסף חיים זוננפלד זכותו יגן עלינו ברחוב, ופתאום ערבי אחד זרק עליו קליפת בננה, הוא הסתובב אל הערבי ואמר לו בערבית "שוקראן" הפירוש הוא, "תודה לך" שאל אותו הערבי בתמיהה, למה אתה אומר לי תודה? הרי זרקתי עליך קליפה... ענה לו הצדיק, אני אומר לך תודה שלא זרקת עלי אבן, כי

אבן היה יכול להרוג אותי. והערבי ביקש ממנו סליחה.

והראש ישיבה סיפר לילדים עוד סיפור, שפעם אחת הלך חסיד ברסלב לאסוף כסף באחד מהמקומות הקדושים שהציונים לא מרשים לאסוף שם כסף, ועצרו אותו והכניסו אותו למעצר ביחד עם ערבים, אבל הוא לא איבד את העשתונות והתחיל לרקוד עם הערבים ושר איתם בערבית 'כולו מן אללה, כולו מן אללה!!' הפירוש הוא 'הכל מהשם'. והוא רקד עם הערבים הכל מהשם, ובאמצע בא השומר של הבית סוהר והסתכל פנימה והוא שואל אותו אתה משוגע? באת לשמח פה את כולם? תעוף החוצה, אני לא רוצה לראות אותך! וכך הוא השתחרר...

עוד סיפור שהראש ישיבה סיפר לילדים: פעם הלך חסיד ברסלב להתבודדות על גשר ויליאמסבורג, והראש ישיבה הראה לילדים שאפשר לראות מהמרפסת את הגשר, הוא הלך שם מוקדם לפנות בוקר כשריק שם, ושם הוא היה יכול לצעוק אל השם יתברך מבלי שאף אחד ישמע אותו.

ולפתע ניגש אליו גוי כושי מפחיד ונתן צעקה: 'מאני או לייף!?!' או שאתה נותן לי את

הכסף שלך או שאני הורג אותך. והחסיד ברסלב עומד כשהוא באמצע לדבר אל השם, ולא יודע מכלום ממה שקורה כאן, והוא תופס את ידי הגוי, ומתחיל לרקוד עם הגוי, 'דער רבי האט געהייסן פרייליך זיין, פרייליך זיין, פרייליך זאל מען זיין!' { 'רבינו אמר להיות שמח, שמח להיות, שנהיה שמח! }, עד שהגוי התחיל לרקוד

דער רבי האט

געהייסן פרייליך

זיין, פרייליך

זיין, פרייליך

זאל מען זיין!

{ 'רבינו אמר

להיות שמח,

שמח להיות,

שנהיה שמח! }

”

אתו ואחר כך עזב אותו... וכאן התחיל הראש ישיבה לרקוד, 'דער רבי האט געהייסן פרייליך זיין, פרייליך זיין, פרייליך זאל מען זיין!' במשך כל הסעודה נתן הראש ישיבה הרבה תשומת לב לבנו שהשבוע הולך להיות לו בר מצוה. ואחר כך אמר בדיחה, שאחד אמר פעם לבחור בר מצוה שהוא יקנה לו מתנה לבר מצוה מטריה, כי ספר אני לא בטוח אם תפתח אותו פעם, אבל מטריה בטח תפתח...

והראש ישיבה המשיך לשוחח על מלחמת העולם השנייה, והראש ישיבה סיפר לילדים: היתה לנו סבתא יקרה מאוד, סבתא רחל לאה, היא עבדה במחנה עם אנשים מתים, היא הייתה אומרת: אני מאוד מחזיקה מהיהודים האלו, כי היא הייתה שם בכל יום כשחנקו אותם עם הגז, ושרפו אלפי יהודים, היא הייתה עומדת בחוץ והיא שמעה את הקולות של היהודים שהיו בתאי הגזים צועקים שמע ישראל!!

והראש ישיבה אמר עוד פעם לבתו רחל לאה: "כשאת תהיי אמא, אל תתלבשי כמו הגויים, אל תמרחי את הציפורניים כמו הגויים, שלא תרצי להיראות כמו הגויים, כי הגויים הרגו אותנו! ואת הראשונים הם הרגו את אלו שרצו להיראות כמו הגויים.

אני מודה להשם יתברך, שזכיתי להשתתף בסעודה מפוארת ויפה כזאת אצל הראש ישיבה שליט"א ואשר למדתי בו כל כך הרבה דברים יפים.
